

Vidaus architektūros papuošimas

Pavadinimas	Vidaus architektūros papuošimas
Muziejus	Lietuvos nacionalinis dailės muziejus
Fondas	pagrindinis
Tipas	estampas
Sritys	menas
Pirminės apskaitos numeris	LNDM ED 131979
Inventorinis numeris	LNDM G 3753
Matmenys	aukštis (lakštas) – 65,3 cm plotis (lakštas) – 54,5 cm aukštis (vaizdas) – 46,5 cm plotis (vaizdas) – 50,6 cm
Medžiagos	popierius
Autorius (-iai)	Pranciškus Smuglevičius Marco Carloni
Sukūrimo data	XVIII a. pab.
Sukūrimo stilius ir periodas	klasicizmas

Ekspionato aprašymas

XVI a., valdant popiežiui Leonui X, kasinėjimų Eskviline metu buvo atrasti kambariai su freskomis, laikyti Tito termų liekanomis, dabar įvardijami kaip Nerono Aukso rūmų griuvėsiai. 1774 m. Romos antikvaras ir paveikslų pirklys Lodovikas Miris (Lodoviko Mirri) gavo leidimą atkasti šias patalpas. Jis pasamdė perpiešti atkasamus griuvėsius tuo metu Romoje sudijavusį tapytoją Pranciškų Smuglevičių. Albumas pagal šiuos piešinius, pavadintas „Tito termų liekanos ir jų vidaus tapyba“, pradėtas leisti 1776 m. Buvo parengtos dvi jo versijos: nespaltotų raižinių ir akvarele bei guašu spalvintų lakštų albumai. Raižytojas ir spalvintojas – Markas Karlonis (Marco Carloni, 1742–1796). Manoma, kad siekiant estetinio patrauklumo, atkurti kai kurių freskų neišlikę fragmentai bei ornamentika – meninė leidėjų išmonė. Šiame estampe lanksčia linija, meistriška raižysena atkurta scena su muzikuojančiu jaunuoliu ir besiklausančia moterimi.

Aprašė Regina Urbonienė